

[Poul Hansen (Kalundborg).]

lagt sin politik for folketinget. Det er vigtige områder indenfor vort samfundsliv, som er berørt heraf. Som det første af disse områder vil jeg gerne nævne den nye generation, børnene og ungdommen, hvis uddannelsesforhold har været taget op til påkrævet behandling. Der er fremsat og vedtaget lovforslag om et pædagogisk institut, om læreruddannelsen, om vederlagsfri undervisning i mellemskoler og gymnasier og om ungdomsundervisning. Tilbage i denne gruppe står lovforslaget om at udvide de midler, ungdommens uddannelsesfond råder over, et meget vigtigt led i bestræbelserne for at gøre adgangen til uddannelse lige for alle uanset økonomiske kår. Vi havde naturligvis gerne set denne sag gennemført i denne samling, og vi beklager, at venstre og konservative så hårdt har modsat sig at finansiere uddannelsesfonden ved en forhøjelse af visse arveafgifter. Men selvom undervisningsministeren må savne denne smukke blomst i sin lovebuket, er der dog grund til at lykønske netop den højtærede minister både til disse love og til en række andre, spændende fra udvidelsen af „Rask-Ørsted Fondet“ til oprettelsen af Willumsen-museet.

Af stor interesse for ungdommen er dernæst lovene om værnepligt, om hjælp til indkaldte værnepligtige og om indkaldte værnepligtiges retsstilling. Både med denne lovgivning og på anden måde har regeringen givet klart udtryk for, at det ligger den stærkt på sinde at give ungdommen de bedst mulige vilkår, og at den ved sine bestræbelser i denne retning ønsker at tage vidtgående hensyn til de tanker, der er nedlagt i ungdomskommissionens betænkninger.

Socialdemokratiet lovede før valget at arbejde for en udvidelse af statens forfølsret med henblik på at skaffe tillægsjord. Såvidt det var politisk muligt, er det nu sket ved den nyligt vedtagne ændring af statshusmandsloven. Der er endvidere sket en udvidelse af den kommunale valgret, bundgrænserne for den kommunale beskatning er hævet, og også indenfor den højtærede socialministers område kan noteres en del mindre og større fremskridt. Jeg tænker naturligvis i første række på det meget vigtige, at vi nu har fået en ny arbejderbeskyttelseslovgivning, jeg tænker på ydelserne til alders- og

invaliderentemodtagerne, på skolebespisningens udvidelse og på loven om taleledende.

Medens jeg er ved socialministerens område, vil jeg gerne gøre et par bemærkninger om lovforslaget vedrørende kommunehjælpens retsvirkninger. Dette forslags hovedformål er som bekendt dels at ophæve valgretsfortabelse som følge af modtagen kommune- og fattighjælp, hvorved selve fattighjælpsbegrebet bortfalder, dels at begrænse de tilfælde, i hvilke kommunehjælp skal tilbagebetales. Efter en forholdsvis stilfærdig førstebehandling her i tinget blev sagen pludselig af oppositionen slået op til en stor principiel sag, og det hed i den voldsomme agitation, som sattes i gang, at nu ville socialdemokratiet belønne fordrukne, arbejdssky og lignende mindreværdige personer med at give dem valgret, og at dette skulle være noget særlig karakteristisk for socialdemokratiets „nye“ politik.

Man har efter min mening sjældent set en så uvederhæftig agitation som denne, hvor man har pustet en sag op til dimensioner og til en betydning, den slet ikke har. Det er mig bekendt, at den højtærede socialminister *ikke* har afvist at forhandle om valgretsfortabelse for de kategorier, jeg nævnte før, men jeg har også forstået, at venstre og konservative derimod for deres vedkommende pure har afvist at medvirke til en lempelse af de nuværende tilbagebetalingsbestemmelser for kommunehjælpen, skønt de i en række tilfælde virker menneskeligt meget hårdt og er uden økonomisk betydning for det offentlige. Jeg har ligeledes forstået, at man ikke alene har fastholdt kravet om, at kommunehjælp, der er ydet personer, som er inddraget i faglige konflikter, skal tilbagebetales, hvad ministerens forslag også går ud på, men at de pågældende tillige skal miste valgretten, hvad vi finder helt urimeligt. Det er disse punkter, der for os er det afgørende i sagen, og ikke dem, der er slået så stærkt op i en vis del af pressen, og som man åbenbart fra anden side vil bruge som dække for, at man siger nej til det, der er det væsentlige i forslaget.

Foruden de vedtagne love, jeg allerede har omtalt, kunne andre nævnes som gode resultater af vinterens arbejde, f. eks. apotekerloven, Grønlandslovene og de vigtige trafikale love, men jeg skal ikke gå videre